

Posudek vedoucího na diplomovou práci Anny Špačkové *Stylizace lidové písně s výhledem na provádění s dětským instrumentálním souborem a na provádění vokální*

Na úvod hodnocení předložené práce je třeba poznamenat, že jádro práce sice spočívá v úpravách písní, ale autorka k nim dospívá přes vcelku dostatečnou a pro pedagogickou praxi potřebnou klasifikaci písní z několika hledisek. Tento široký pohled svědčí o možnostech, které se tak zpracovávané látce nabízejí nejen v rovině hudebněvýchovné, ale také v ostatní výuce. Dokládá to klasifikace lidové písně podle funkce, podle prostředí i podle geografické příslušnosti, jak ji najdeme v poměrně rozsáhlé 1. kapitole.

2. kapitola se zabývá stylizací, a to z celkem šťastně voleného hlediska, které respektuje užití písně ve vážné i populární hudbě. Lidová píseň se zde tak stává integrujícím činitelem obou druhových skupin, mezi něž autorka neklade zvláštní dělítko, i když je z ryze praktických důvodů uvádí v samostatných oddílech.

3. kapitola uvádí poměrně zevrubně nejčastější stylizační možnosti, jež lze využít ve školské hudební výchově. Z dostupné literatury vyvozuje autorka závěry pro vlastní úpravy, přičemž je patrné, že z daných publikací vytěžila (třebaže ve stručnosti) pro zpracovávanou problematiku nejpodstatnější momenty.

4. kapitola představuje autorčiny vlastní úpravy lidových písní. Stylizace jsou sice zapsány především jako klavírní, ale rozsáhlé komentáře dokládají zapojení dětských hudebních nástrojů. Obsahují však pouhá doporučení (tedy ne přesně vypsané figury či motivy), takže autorka ponechává řešení na řízení situací tvořivým pedagogem. Četné ostinátní modely navíc doslova vybízejí k vícehlasému vokálnímu provádění. Nelze opomenout ani autorčin smysl pro harmonickou pestrost, již lze uplatnit zejména ve stadiu, kdy žáci písně pěvecky ovládají zcela jistě. Přirozenou cestou tak autorka otvírá možnosti k rozšiřování harmonického sluchu a nezřídka i ke vnímání logického vedení většího počtu hlasů (například v písni *Což se mně má milá*). Přitom se však nadržuje jen možnostem klasicko-romantických, ale dostává se (třebaže převážně intuitivně) na pole zrovnoprávnění akordických obrátů (například v písni *Kde's, holubičko, lítala*), či na logické uplatnění paralelismů nebo alterace (v písni *Chodila po roli*).

V 5. kapitole autorka sledovala, jakým způsobem současní pedagogové na 1. stupni základní školy s lidovou písní pracují a jak do jejího provádění zapojují žáky. Ukázalo se, že ve sledovaných vyučovacích hodinách byla píseň využívána poměrně jednostranně. Jestliže se tedy diplomantka věnovala tomuto problému ze širšího pohledu s důrazem na vlastní tvořivost a s impulsy pro kreativitu pedagoga i žáka, doložila svým průzkumem, že předložená práce je vysoce potřebná a aktuální.

Práce jako celek dokládá, že diplomantka je tvořivým pedagogem využívajícím a vytvářejícím si rovněž dostatečně široké teoretické zázemí, že respektuje možnosti přirozené dětské hudebnosti na daném stupni a že přirozenou cestou rozvíjí estetické cítění učitele i žáka. Práce je zřetelně strukturovaná, je napsána srozumitelným, čtivým jazykem a může mít příznivý dopad do vlastní pedagogické práce autorky i jiných čtenářů. Do práce, jež vychází z potřeb pedagogické praxe a jež do této praxe zpětně ústí, se tak promítají nejen autorčiny zkušenosti hudebněpedagogické, ale také její širší pedagogicko-kreativní schopnosti a dovednosti i schopnosti systematické a účelné práce s literaturou a se získanými poznatky. Právě tyto jevy je třeba mít při celkovém hodnocení práce na zřeteli, a proto práci hodnotím jako **výbornou**.

16. 4. 2006

Michal Nedělka
Univerzita Karlova v Praze – Pedagogická fakulta
katedra hudební výchovy